

زمزمه‌های قلب من

دیوان

اشعار مذهبی

حبیب چایچیان (حسان)

تألیف و تصحیح: حبیب چایچیان

ترجمه و تصحیح: حبیب چایچیان

مطبع: انتشارات...

تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه

«جلد سوم»

این کتاب به مناسبت ده روزگی تولد حضرت...

در تهران - ۱۳۵۸

قیمت: ۱۰۰۰ ریال

پخش: ۱۰۰۰ ریال

تلفن: ۱۲۳۴۵۶

چاپچیان، حبیب
 زمزمه‌های قلب من: اشعار مذهبی دیوان حبیب چاپچیان (حسان)،
 چهل حدیث جالب از حضرت علی بن ابی طالب (علیه السلام)، — تهران:
 دنیای دانش، ۱۳۸۲.
 ۳۱۲ ص، مصور.

ISBN: 964-6718-37-X (ج ۱) به: ۱۶۵۰۰ ریال

لهرستویس براساس اطلاعات فیبا،
 عنوان مطبوعه زمزمه‌های قلب من: دیوان اشعار مذهبی حبیب چاپچیان
 (حسان).

کتاب حاضر سومین دیوان اشعار حبیب چاپچیان می‌باشد.
 کتابنامه به صورت زیر نویس.

چاپ چهارم چاپ ۱۳۸۲ ۲۵۰۰۰ ریال ISBN 964-6718-56-6
 چاپ چهارم

۱. شعر فارسی — قرن ۱۴، ۲. شعر مذهبی — قرن ۱۴، ۳.
 ارمیانت — قرن ۱۴ — شعر، ۴. احادیث شمه — قرن ۱۴ — شعر،
 الف. چاپچیان، حبیب، ۱۳۰۶ — ۵. چهل حدیث جالب از حضرت علی بن
 ابی طالب (علیه السلام)، ب. عنوان، ج. عنوان: چهل حدیث جالب از حضرت
 علی بن ابی طالب (علیه السلام)، د. عنوان: زمزمه‌های قلب من: دیوان اشعار
 مذهبی حبیب چاپچیان (حسان).

۸۵۱ / ۲۲ ۱۳۸۲ PIR A-۱۲ / ۱۳۸۲ ۱۳۸۲

۳۳۲۵۵-۸۷م

کتابخانه ملی ایران

انتشارات دنیای دانش

بنیانگذار: محمود علمی

زمزمه های قلب من

حبیب چاپچیان (حسان)

چاپ چهارم (اول ناشر) - تیر ماه ۱۳۸۴

شمارگان: ۷۲۰۰ نسخه

چاپ: چاپخانه سعیدی

کلیه حقوق این اثر متعلق به انتشارات جاویدان می‌باشد

تهران، خیابان گاندی، خیابان شانزدهم، پلاک ۶، واحد ۱۷

تلفکس: ۸۶۶۳۱۶۴ - ۸۶۶۳۱۶۵

شابک: ۹۶۴-۶۷۱۸-۵۶-۶ ISBN: 964-6718-56-6

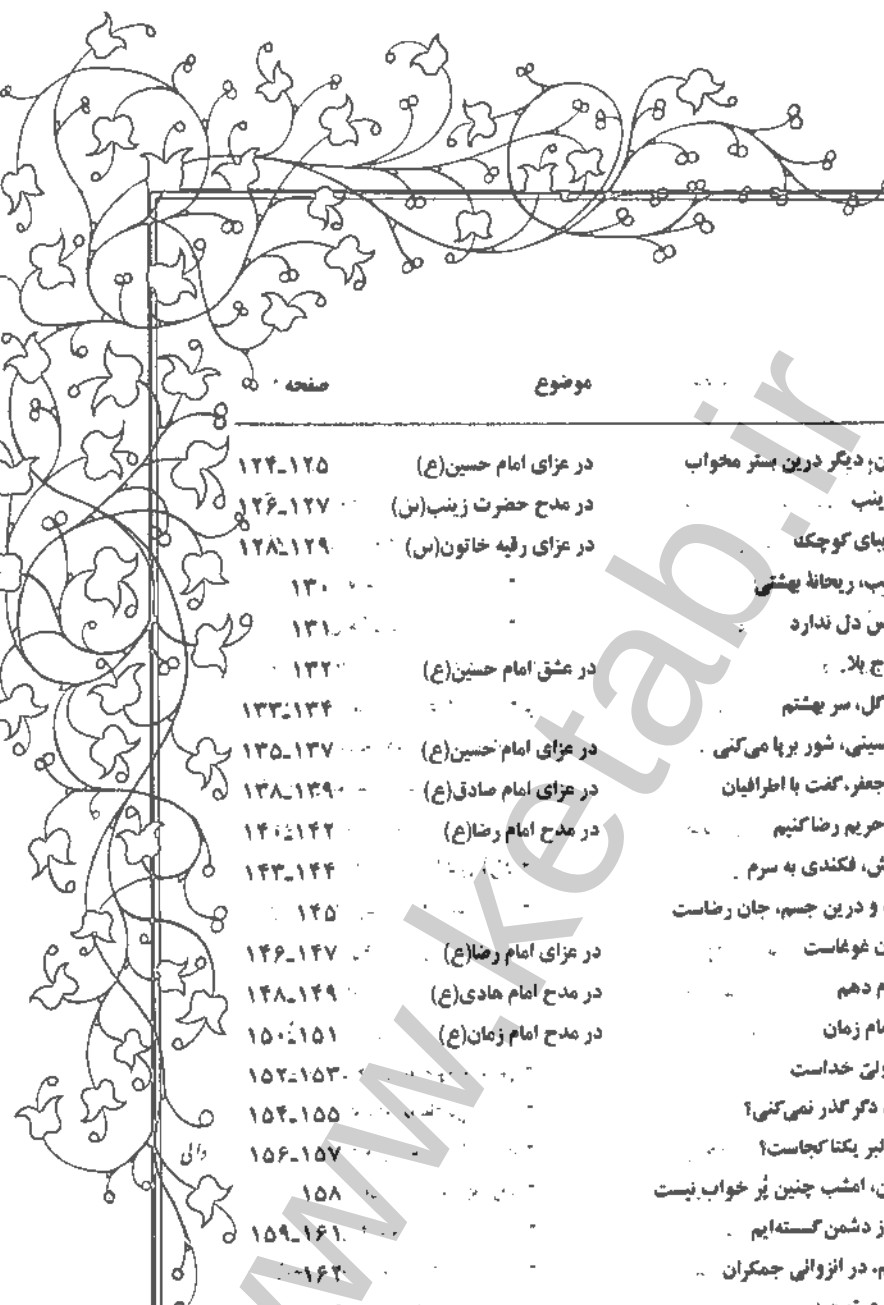
www.javidan-co.com

info@javidan-co.com

فهرست مندرجات

مصرع	موضوع	صفحه
مقدمه		۱۱-۱۲
خدایا کفک کن، که راه تو گیرم	مناجات	۱۳-۱۴
رفت عمرم، نشد که کار کنم	مناجات	۱۵-۱۶
ای آتکه میگوئی به من، پرواز کن، پرواز کن	مناجات	۱۷-۱۸
یارب این صبر، عجب زود و شتابان بگذشت	اندرز	۱۹-۲۰
فضای تیره دنیا، به مؤمن است چو محبس	اندرز	۲۱-۲۲
نور تو روشنگر ظلمت راه من است	مناجات	۲۳-۲۴
بر تن مرده من، جان دادی	مناجات	۲۵-۲۷
باز، به درگهت مرا، لطف تو راه می دهد	مناجات	۲۸
خوشا دل سپردن به عشق خدائی	اندرز	۲۹-۳۰
مؤمن آتگاه می شود دلشاد	اندرز	۳۱-۳۲
فلک ایمان را به طوفانها بُود لنگر نماز	نماز	۳۳-۳۵
باز، وقت نماز، می آید	نماز	۳۶
بهر یک لقمه نان خداوند است	نماز	۳۷-۳۸
پاینده ز فیض نور تو حیدر بلال	اذان بلال	۳۹-۴۰
محبّت به دلها جلا می دهد	اندرز	۴۱-۴۴
از برای حفظ قرآن، جان فشانی لازم است	اندرز	۴۵-۴۷
دل کافر بُود از نور خالی	اندرز	۴۸-۵۰
عجب این عمر ما دارد شتابی	اندرز	۵۱-۵۳
مُسبّب چون خدا باشد، سببها را بقبول کن	اندرز	۵۴-۵۵
یا علی نیست چون تو، خوش سخنی	در مدح حضرت علی (ع)	۵۶-۵۸
تاج کرمّنائی آدم، عالی اعلیٰ علی است	"	۵۹-۶۰
تا که از مهر علی جان، تابشی دارد دلم	"	۶۱

موضوع	مصرع	صفحه
از می خیم غدیر تو دلم لبریز است	در مدح حضرت علی (ع)	۶۲
حیدر! یوم النذیری، مرحبا میدالکبیری	"	۶۳-۶۵
به بند عشق دلداری اسپرم	"	۶۶-۶۷
دین ما، کامل از ولای علی است	"	۶۸-۶۹
شنو، این حدیثی که از حیدر است	"	۷۰
شیعه مرتضی علی، عمر هدر نمی کند	"	۷۱
بیا به خانه علی، چه خانه ای، چه منزلی	"	۷۲-۷۳
ای جلوه گاه، رحمت رحمان، خوش آمدی	در مدح حضرت زهرا (س)	۷۴-۷۶
در عهد نبی، شکفتن زهرا بود	"	۷۷-۷۹
هرچند همچون قطره ام، دستم به دریا می رسد	"	۸۰
چو قرآن گشته ای نازل، که فردوس آشیان بودی	"	۸۱
شد حرمت بیت خدا، شکسته	در عزای حضرت زهرا (س)	۸۲-۸۳
دوست دارم کز غمت یا فاطمه تنها بگریم	"	۸۴-۸۵
رمزها در رمضان است، خدا می داند	در مدح امام حسن (ع)	۸۶-۸۷
مژده که ای دوستان، باز هم آمد خبر	"	۸۸-۸۹
هر شهیدی را اگر با صد جلالت می برند	در عزای امام حسن (ع)	۹۰
باز هم لطف خدا، مشکل گشایی می کند	در مدح امام حسین (ع)	۹۱-۹۲
تا حسین است، چه حاجت به عطای دگران	در مدح امام حسین (ع)	۹۳-۹۴
خان جهان را اجل، وای کجا می برد؟	در عزای امام حسین (ع)	۹۵
در آن دوران تاریک یزیدی	در مدح مسلم بن عقیل (ع)	۹۶-۱۰۴
زه عشق و جانبازی دلپذیر	در مدح عمرو بن خناده	۱۰۵-۱۰۸
همچو ماهی که شب تار، جمالش دلجوست	در مدح جُوزین ابی مالک	۱۰۹-۱۱۰
امید قلب مظلومان، حسین است	در مدح امام حسین (ع)	۱۱۱-۱۱۲
آئینه مؤمن است مؤمن	در مدح امام حسین (ع)	۱۱۳-۱۱۴
به ظاهر گرچه احمد در برم نیست	در عزای امام حسین (ع)	۱۱۵-۱۱۶
ماه شب از غبار غم زینب گرفت	"	۱۱۷
سقای حسین، تشنه، با مشک پر آب	در مدح حضرت عباس (ع)	۱۱۸-۱۲۱
از باد فنا کشن زهرا شده گلریز	در عزای حضرت عباس (ع)	۱۲۲-۱۲۳

مصرع	موضوع	صفحه
سر بر آری ماه من، دیگر درین بستر مخواب	در عزای امام حسین (ع)	۱۲۴-۱۲۵
از فاطمه یادگار، زینب	در مدح حضرت زینب (س)	۱۲۶-۱۲۷
تونی آن دختر زیبای کوچک	در عزای رقیه خاتون (س)	۱۲۸-۱۲۹
هبنی تو جان زینب، ریحانه بهشتی		۱۳۰
ندارد غم، هر آنکس دل ندارد		۱۳۱
در نجات بشر ز موج بلا	در عشق امام حسین (ع)	۱۳۲
به خاکد بایت ای گل، سر بهشتم		۱۳۳-۱۳۴
ای که در سوگد حسینی، شور برپا می کنی	در عزای امام حسین (ع)	۱۳۵-۱۳۷
حضرت موسی بن جعفر، گشت با اطرافیان	در عزای امام صادق (ع)	۱۳۸-۱۳۹
ای دل بیا، سفر به حریم رضا کنیم	در مدح امام رضا (ع)	۱۴۰-۱۴۲
سایه مرحمت خویش، فکندی به سرم		۱۴۳-۱۴۴
مالم چو پیکر است و درین جسم، جان رضاست		۱۴۵
باز، در جمع عاشقان غوغاست	در عزای امام رضا (ع)	۱۴۶-۱۴۷
گشت نورانی از امام دهم	در مدح امام هادی (ع)	۱۴۸-۱۴۹
جلوه‌ای از حسن امام زمان	در مدح امام زمان (ع)	۱۵۰-۱۵۱
حضرت خجّت که ولی خداست		۱۵۲-۱۵۳
چرا ز کوی عاشقان، دگر گذر نمی کنی؟		۱۵۴-۱۵۵
بار ایها، منزل آن دلبر یکتا کجاست؟		۱۵۶-۱۵۷
بی جهت چشمان من، امشب چنین پر خواب نیست		۱۵۸
دل بر تو بسته‌ایم و دشمن گسته‌ایم		۱۵۹-۱۶۱
گرچه دور از شهر قم، در انزوای جمران		۱۶۲
به دیوار و ذر این بیت تو حید	در مدح حضرت معصومه (س)	۱۶۳-۱۶۴
آیتی حق نماست، معصومه		۱۶۵-۱۶۶
تا که روی آرند مردم، سوی ربّ بی نیاز	در مدح حضرت زینب (س)	۱۶۷
خداست یار علی و، علی است یار امینی	در مدح علامه امینی (ره)	۱۶۸
ای باغبان نهال گلی را که کاشتی	در مدح کتاب التذییر	۱۶۹-۱۷۰
حضرت علامه با آن علم عالمگیر او	در مدح علامه طباطبائی	۱۷۱-۱۷۲
با ادب ای زائر اینجا پاگذار	در مدح حُجّج بن عدی	۱۷۳-۱۷۴

موضوع	صفحه	موضوع	صفحه
در مدح امامزاده جعفر (ع)	۱۷۵-۱۷۶	نُود این بُنده پاک و مطهر	۱۷۵
در عزای مراجع تقلید	۱۷۶-۱۷۷	گرچه شد محروم، چشم از دیدن سیمای تو	۱۷۶
در مدح شیخ مفید (ره)	۱۷۸-۱۷۹	نام آوری که شیخ مفید است نام او	۱۷۸
در مدح آیت الله مطهری (ره)	۱۸۰-۱۸۲	ای عالم پر تلاش و زاهد	۱۸۰
روز ظهور	۱۸۳	قدرت بی عظیم ملّتها	۱۸۳
وحدت روحانی و دانشجو	۱۸۴-۱۸۵	پیام دین چنین باشد، به روحانی و دانشجو	۱۸۴
مناجات	۱۸۶-۱۸۷	یارب نگاه لطف برین خاک و آب کن	۱۸۶
زائر شهید کعبه	۱۸۸-۱۸۹	سرفرازم، چونکه در راه خدا، جان داده‌ام	۱۸۸
شهیدان	۱۹۰-۱۹۱	ای جان نثار سنگر تو حید، ای شهید	۱۹۰
جانبازان	۱۹۲-۱۹۳	گویند شهید زنده باشد معلول	۱۹۲
آزادگان	۱۹۴-۱۹۵	تو ای اسیر که از بندها شدی آزاد	۱۹۴
آزادگان	۱۹۵-۱۹۶	تو ای آزاد مرد رسته از بند	۱۹۵
مفقودالائرها	۱۹۶-۱۹۷	خدا دارد ز رحمت بی نظرها	۱۹۶
وحدت	۱۹۸-۱۹۹	وحدت ما، خواسته دین ماست	۱۹۸
به یاد مادر	۲۰۰-۲۰۲	خوش آن روزی که مادر، در یرم بود	۲۰۰
سرود پدر	۲۰۳-۲۰۴	ای پدر، ای جمال تو خورشید من	۲۰۳
سرود مادر	۲۰۴-۲۰۵	مادرا، روی پر مهر تو ماه من	۲۰۴
بی حجاب	۲۰۵-۲۰۶	بی حجابا که چنین رنگ برنگ آمده‌ای	۲۰۵
زن نیکو	۲۰۷-۲۰۸	خوش بُود پیمان الفت، در بهار زندگی	۲۰۷
بهزیستی	۲۰۹-۲۱۰	به دار فنا گرچه دیر ایستی	۲۰۹
خیر و شر	۲۱۱-۲۱۲	بی گمان هستند حیوان و بشر	۲۱۱
آب و نظافت	۲۱۱-۲۱۲	بدن را هر کسی پاکیزه دارد، در بهار زندگی	۲۱۱
قرض الحسنه	۲۱۳-۲۱۴	قرض الحسنه، شعار مردان خداست	۲۱۳
پیوند خانه و مدرسه	۲۱۵-۲۱۶	در تربیت و هدایت هر فرزند	۲۱۵
طبیان یا ایمان	۲۱۷-۲۱۸	یزشکافی که با قرآن قرین اند	۲۱۷
پرستار خدا یار	۲۱۹-۲۲۰	در خدمت خلق خدا، پرستار	۲۱۹
پزشکان و پرستاران	۲۲۱-۲۲۲	هزاران آفرین بر آن طبیبان	۲۲۱
پرستار، گل ایثار	۲۲۳	در سایه قرآن چونکند کار، پرستار	۲۲۳

مصرع	موضوع	صفحه
دیدیم ز بس شهید و مجروح	امدادگران	۲۲۴
لطف خدا، به اهل ولا، بی نهایت است	رمز سعادت	۲۲۵-۲۲۶
آخرین دور زمان نزدیک شد	دوره آخر الزمان	۲۲۷
من آن کودک داغدار یتیمم	یتیم	۲۲۸-۲۳۰
هر کس که شد آشنای دارالقرآن	دارالقرآن	۲۳۱
در جوار رضا، شب قرآن	لیلةالقرآن	۲۳۲-۲۳۳
درس «اقرأ باسم ربک» اولین کار معلم	معلم با ایمان	۲۳۴-۲۳۵
هیچ کس در طول عمرش فارغ از تحصیل نیست	فارغ التحصیل	۲۳۶
آمد سحر، آمد سحر، بیدار شو، بیدار شو	نماز برای نوجوانان	۲۳۷-۲۳۸
به همراه داود، روزی سعید	معاد برای نوجوانان	۲۳۹-۲۴۰
قرآن که بود کلام ایزد	سرود قرآن برای نوجوانان	۲۴۱-۲۴۲
قطعات، رباعیات و دوبیتی ها	در موضوعهای مختلف	۲۴۳-۲۶۶
چهل حدیث جالب از حضرت علی بن ابیطالب (ع)	در موضوعهای مختلف	۲۶۷-۳۰۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

چون جوینار، زمزمه‌فیز است اشک من
از باغ شعر، میگذرد چون خیال تو

پیشگفتار

جهان آفرینش، پُر است از ترانه توحید و زمزمه‌های پر شور عشق؛ آنچه در آسمان و زمین است، تسبیح‌گویانند و در مسیر شوق، بی‌قرار و پویان...

چون قلم به دست گرفتم که همانند دو دیوان قبلی اشعارم برای این مجموعه نیز، چند سطر را به عنوان پیش‌گفتار بنگارم، مقدمه کوتاهی که آئینه‌وار، نشانگر «زمزمه‌های قلب من» و خلاصه و عصاره تمام افکار من باشد، به نظر رسید که بهتر از همه، این است که چند فراز دلنشین و کلمات عشق‌آفرین، از مناجات عارفانه و زمزمه‌های عاشقانه حضرت سجاد(ع) را زینت‌بخش طلیعه اشعارم قرار دهم:

«خدایا! زبانها، در بیان ثنایت - آنچنان که شایسته جلال تو باشد - نارسایند و عقلها، از دریافت حقیقت جمالت عاجز ... پس خدایا! خود، ما را

از کسانی قرار ده که شجره شوق تو در بوستان سینه‌هاشان ریشه دوانیده،
و سوز و گداز محبت، سراسر قلبشان را فرا گرفته است. آنانکه در آشیانه
اندیشه‌ها، مأوا گرفته‌اند و در باغهای قرب و مکاشفه می‌خرامند، و از جام
مهر و محبت می‌نوشند، در حالی که پرده از پیش دیدگانشان برداشته
شده و تاریکی شک و تردید از صفحه عقاید و نهادشان زایل گشته است.
خدایا! چه لذت‌بخش است الهام یاد تو، که در دلها خطور می‌کند، و چه
شیرین است، در راههای ناپیدا، با مرکب اندیشه‌ها، به سوی تو سیر
کردن...»

«زمزمه‌های قلب من» بعد از دو مجموعه «ای اشکها بریزید» و
«خلوتگاه راز»، سومین دیوان اشعار من است و با توجه به اینکه مودت
خاندان پیامبر اکرم (ص) اجر رسالت نبوی است، من کوشیده‌ام که باز،
محور گفتارم را مانند گذشته، محبت محمد و آل (ص) قرار دهم و در
حقیقت، این اشعار، عرض ادب ناچیزی است از شاعری بی‌مقدار.
می‌کند شعرت (حسان) اجر رسالت را وصول

چون به دلها عشق عترت را تو القا می‌کنی
و هر کم‌وکاستی که در این دیوان، به نظر آید، از «حسان» است و هر
جاذبه دلنشینش از برکات عترت و قرآن.
رایحه گلرخان، شعر تو دارد (حسان)

هر طرف این بوی خوش، باد صبا می‌برد...

حسان

تیرماه ۱۳۷۶